

[Miljøministeren]

Som jeg oplyste i folketinget, vil jeg straks tage initiativ til forhandlinger med EF-Kommissionen for at sikre, at der kan opnås EF-tilskud.

Jeg vedlægger til orientering kopi af telex, som jeg i dag har sendt til EF-Kommissionen.

Bilag

Begrundelse

Telex til:

Karl-Heinz Narjes
EF-Kommissionen
Rue De La Loi 200
1049 Brüssel
Belgien.

Kære Karl-Heinz Narjes.

Tak for Deres venlige brev af den 8. oktober 1982, hvori De bekræfter Kommissionens beslutning om at yde tilskud til etablering af en saltvandssø bag det nye dige ved Højer.

Som De ved, er forudsætningen for etablering af en sådan saltvandssø, at folketinget vedtager en lov herom.

Et lovforslag om etablering af en saltvandssø var i går den 25. november 1982 til 1. behandling i folketinget. Ved denne lejlighed tilkendegav repræsentanter for partier, der dækker et flertal i folketinget, at man støttede projektet. Vi er derfor nu fra dansk side klar til at bringe forhandlingerne om en kontrakt til afslutning. Kontrakten kan underskrives under den forudsætning, at lovforslaget endeligt vedtages i folketinget.

Såfremt forhandlingerne i folketinget giver anledning dertil, må jeg naturligvis også forbeholde mig eventuelle mindre justeringer i kontrakten.

Jeg har i dag bedt fredningsstyrelsen tage kontakt med Kommissionen med henblik på at bringe kontraktforhandlingerne til en afslutning under de nævnte forudsætninger.

Med venlig hilsen
Chr. Christensen

Spm. nr. S 237

Til miljøministeren (18/11 82) af:

Arne Jensen (S):

»Finder ministeren det rimeligt, at danske kystkommuner pålægges udgifter i forbindel-

se med rensning af strande foranlediget af olieudslip fra skibe eller boreplatforme, og vil ministeren eventuelt søge tilstræbt en fordeling af udgifterne mellem stat, amt og kommune – eventuelt ved opbygning af en miljøfond, også med bidrag fra koncessionshavere i Nordsøen og øvrige borefelter?»

I forbindelse med olieforurening udsættes kystkommuner for urimelige ekstraudgifter til strandrensning og deponering af olieaffald.

F.eks. de nordjyske kommuner og deres borgere udsættes for en urimelig forskelsbehandling i forhold til indlandskommunerne. Ydermere er kystkommunerne, f.eks. Skagen, Hirtshals, Løkken, Vrå og i mindre grad Søby og Frederikshavn, i forvejen pålagt store udgifter til nødvendige kystsikringsarbejder, en sikring, som hele landet nyder godt af.

Rensning af vore strande efter en oliekatastrofe må være et fællesanliggende som værn af vort miljø, og som sådan bør udgifterne også afholdes af fællesskabet og ikke som nu af beboerne i den enkelte kommune.

Besvarelse (24/11 82):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen med henblik på en redegørelse for den gældende ordning med betaling af udgifter til strandrensning i forbindelse med olieforurening på havet. Miljøstyrelsen har udtalt følgende, hvortil jeg henviser:

»Betaling af udgifter i forbindelse med olieforurening må ses i sammenhæng med den ansvarsfordeling for bekæmpelsen og oprensning af olien mellem staten og kommunerne, der er fastlagt i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet.

I medfør af lovens § 35 har staten ansvaret for bekæmpelse af forurening af havet, og i medfør af § 36 har kommunalbestyrelsen ansvaret for sanering af kyststrækninger og havne.

Hvor der er tale om alvorlige forureninger, kan miljøministeren med hjemmel i tekstanmærkning på finansloven forlods afholde samtlige udgifter, dvs. også kommunernes, således at staten må søge at få pengene ind. Hvis forurenere kendes, kan staten få det fulde beløb dækket af denne. I de til-